

2018. április 18., szerda

P8_TA(2018)0117

A Bizottság feddhetetlenségi politikája, különösen az Európai Bizottság főtitkárának kinevezése**Az Európai Parlament 2018. április 18-i állásfoglalása a Bizottság integritási politikájáról és különösen az Európai Bizottság főtitkárának kinevezéséről (2018/2624(RSP))**

(2019/C 390/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Bizottság integritási politikájáról és különösen az Európai Bizottság főtitkárának kinevezéséről szóló, 2018. március 12-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a Bizottság által a Költségvetési Ellenőrző Bizottság tagjai által feltett, írásbeli választ igénylő kérdésekre 2018. március 25-én és az említett bizottság által tartott meghallgatáson, 2018. március 27-én adott válaszokra,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatára és különösen annak 4., 7. és 29. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatára,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság által benyújtott állásfoglalási indítványra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel alapvető fontosságú, hogy az Európai Bizottság a Szerződések őreként a szabályok betűjével és szellemével összhangban járjon el;
- B. mivel az európai projektbe és az Európai Unióba vetett bizalom csak akkor maradhat fenn, ha az Európai Unió intézményei példaként járnak elől a jogállamiság, az átláthatóság és a jó közigazgatás területén, és arról ismertek, hogy rendelkeznek a szükséges belső fékekkel és ellensúlyokkal ahhoz, hogy megfelelően reagáljanak, ha ezeket az alapelveket veszély fenyegeti;
- C. mivel a Szerződések értelmében valamennyi uniós intézmény önállóan jár el a szervezeti és személyzeti politikájához kapcsolódó ügyekben, beleértve vezető tisztségviselőiknek az érdemen, a tapasztalaton és a bizalmon alapuló, a személyzeti szabállyal és saját eljárási szabályzatukkal összhangban történő kiválasztását;
- D. mivel a szervezeten kívül meghirdetett álláshelyekre gyakran olyan belső jelölteket választanak ki, akik nem teljesítik a belső szabályokban előírt jelentkezési követelményeket, ezzel megkerülve a hagyományos előmeneteli utat;
- E. mivel a magas szintű beosztásokba, többek között a főtitkári beosztásba történő kinevezésnek más kinevezésektől függetlenül kell történnie, elkerülve a bizalmas információkon alapuló, átláthatatlan diplomáciai egyezségek vagy kompromisszumok gyűjtését;
- F. mivel az európai ombudsman jelenleg vizsgálatot folytat a szóban forgó kinevezési eljárás kapcsán, és a Parlament bízik abban, hogy az ombudsman tájékoztatni fogja a Bizottságot és a Parlamentet a véleményéről, illetve az általa feltárt bármely esetleges hivatali visszaáságról, amely további intézkedést igényel;
- G. mivel a Bizottság elismerte a kinevezéssel kapcsolatos kommunikációjának hiányosságait és azt, hogy fokoznia kell erőfeszítéseit ezen a területen;
- H. mivel a személyzeti bizottságok az uniós intézmények személyzetének megválasztott képviselőiként kérték, hogy a vezetői beosztásokba történő valamennyi kinevezés átlátható eljárás útján történjen;

2018. április 18., szerda

1. sajnálatosnak tartja, hogy az Európai Bizottság új főtitkárának 2018. február 21-i kinevezésére irányuló eljárást olyan módon folytatták le, amely általános felháborodást és nemtetszést váltott ki a nyilvánosság, az európai parlamenti képviselők és az uniós közszolgálat területén dolgozók körében; megjegyzi, hogy ennek az eljárásnak az eredménye nem csupán az Európai Bizottság, hanem az Európai Unió összes intézménye számára is hírnévkockázatot jelent; felhívja a Bizottságot, hogy ismerje el, hogy ez az eljárás és annak a média, a Parlament és a nyilvánosság felé való kommunikációja negatív módon befolyásolta a saját jó hírnevét.

Ténybeli elemek

2. megállapítja, hogy

— 2018. január 31-én főtitkár-helyettesi álláshely került meghirdetésre, amelyre a szokásos tíz munkanapos határidőn belül (azaz 2018. február 13-ig) lehetett jelentkezni;

— a hirdetésre csak ketten jelentkeztek, egy férfi és egy nő, mindketten a Bizottság elnöki kabinetjétől; az új főtitkár az álláshelyre jelentkező egyik személy lett; a másik pályázó 2018. február 8-án jelentkezett az álláshirdetésre, 2018. február 12-én részt vett az egész napos értékelőközponti fordulón, jelentkezését a kinevezési tanácsadó bizottsággal 2018. február 20-ra tervezett interjú előtt visszavonta, majd ezt követően kinevezésre került a Bizottság elnökének új kabinetfőnökeként;

— az új főtitkár esetében lefolytatásra került a személyzeti szabályzat 29. cikkében előírt eljárás, amely a következőket tartalmazta:

a) egy egész napos értékelőközponti forduló (2018. február 15.);

b) interjú a kinevezési tanácsadó bizottsággal (2018. február 16.), majd a bizottság általi értékelés és véleményezés (2018. február 20.);

c) interjú a költségvetésért és emberi erőforrásokért felelős biztossal és az Európai Bizottság elnökével (2018. február 20.);

— ezekről az interjúkról jegyzőkönyv nem készült, és az időtartamukat sem rögzítették;

— a biztosi testület – egyhangú határozattal – 2018. február 21-én főtitkár-helyettesként nevezte ki a Bizottság elnökének kabinetfőnökét;

— később, még ugyanezen az ülésen az akkori főtitkár bejelentette visszavonulását, miután ugyanazon nap reggelén hivatalos levelet küldött az elnöknek, amelyben bejelentette, hogy 2018. március 31-ével vissza kíván vonulni;

— az Európai Bizottság elnöke és kabinetfőnöke már 2015 óta tudták, hogy az akkori főtitkár 2018 márciusa után rövidesen vissza kíván vonulni, és e szándékát 2018 elején újból meg is erősítette; az elnök azonban nem hozta nyilvánosságra ezt az információt, hogy ne ássa alá a főtitkár tekintélyét, de egyeztetett a kabinetfőnökével;

— miután az Európai Bizottság elnöke több ízben is sikertelenül próbálta meggyőzni az akkori főtitkárt arról, hogy hosszabbítsa meg hivatali idejét, minimálisan elvárható lett volna, hogy értesítse a költségvetésért és emberi erőforrásokért felelős biztost a hamarosan megüresedő álláshelyről annak érdekében, hogy a szokásos módon, a legjobb gyakorlat szerint és időben intézkedni lehessen annak betöltéséről;

— az elnök javaslatára, a költségvetésért és emberi erőforrásokért felelős biztossal egyetértésben és anélkül, hogy az új főtitkár kinevezését felvették volna az ülés napirendjére, a biztosi testület úgy határozott, hogy az újonnan kinevezett főtitkár-helyettest a személyzeti szabályzat 7. cikke alapján, álláshellyel együtt az Európai Bizottság főtitkári beosztásba helyezi át (az álláshely meghirdetése nélküli áthelyezés);

2018. április 18., szerda

Az új főtitkár szakmai előmenetele

3. megállapítja, hogy

- az új főtitkár AD6 tisztviselőként csatlakozott az Európai Bizottsághoz 2004 novemberében, miután sikeresen teljesítette a COM/A/10/01. számú nyílt AD-versenyvizsgát; 2007-ben AD7, 2009-ben AD8, 2011-ben AD9, majd 2013-ban AD10 besorolási fokozatba léptették elő;
- 2010. február 10-én, mialatt alapkarrierjét tekintve még az AD8 besorolási fokozatba tartozott, Viviane Reding alelnök kabinetfőnökeként rendelték ki, és ennek során igazgatói szintű, AD14 besorolási fokozatú kabinetfőnöki beosztásban dolgozott, a kabinetek összetételéről szóló, akkoriban hatályos szabályzat szerint (SEC(2010)0104);
- az új főtitkár 2014. április 1-jétől 2014. május 31-ig személyes okokkal indokolt szabadságot (CCP) vett ki, hogy kampányfőnöként dolgozzon a EPP-nek a Bizottság elnöki tisztségére pályázó vezető jelöltje számára;
- 2014. június 1-jei visszatérését követően AD14 tisztviselővé nevezték ki a Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatóság főtanácsadójaként;
- miután a kiválasztási eljárásban sikeresen szerepelt, az új főtitkárt 2014. július 1-jei hatállyal az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank főtanácsadójává nevezték ki; ezzel a kinevezéssel alapkarrierjében AD14 besorolási fokozatú tisztviselővé vált;
- 2014. július 1-jétől 2014. október 31-ig az új főtitkárt AD14 besorolási fokozatban az Európai Bizottság megválasztott elnöke átmeneti csoportjának vezetőjeként rendelték ki;
- 2014. november 1-jén az elnök kabinetfőnökeként rendelték ki AD15 besorolási fokozatban, a kabinetek összetételéről szóló, 2004 óta hatályos szabályzat szerint (lásd a SEC(2004)0185, SEC(2010)0104 és C(2014)9002 sz. határozatokat);
- 2017. január 1-jén AD15 tisztviselővé léptették elő alapkarrierjében (kirendelések nélküli karrier) a vezető tisztviselők tizedik előléptetési időszakának keretében, a biztosok testületének döntése alapján (PV(2017)2221); ennélfogva a 2018. február 21-i ülést megelőzően alapkarrierjét tekintve a Bizottság AD15 besorolási fokozatú tisztviselőjeként, a Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatóság főtanácsadójaként dolgozott;

4. felhívja a figyelmet az új főtitkár rendkívül gyors előmenetelére, hiszen alig több mint 13 év alatt AD6-ról indulva eljutott az AD15 besorolási fokozatig, és ebből az időszakból nyolc évet különböző kabineteknél töltött (az első kabinet után AD10-ből AD14, a második után pedig AD14-ből AD15 besorolási fokozatba léptették elő);

A korábbi főtitkárok szakmai előmenetele

5. hangsúlyozza, hogy a Bizottság szerint a három korábbi főtitkár igazgatóként, főigazgatóként és kabinetfőnökként dolgozott, mielőtt főtitkári beosztásba helyezték volna át őket, míg az új főtitkár semmiféle vezetői feladatot nem látott el a Bizottság szolgálatainál; rámutat különösen arra, hogy 2018. február 21-én nem volt hivatalban főtitkárhelyettesként, és kevesebb mint 14 hónapot töltött alapkarrierje AD15 fokozatában;

Kinevezési eljárás

6. megállapítja, hogy a Bizottság szerint az új főtitkár a szolgálat érdekében, a személyzeti szabályzat 7. cikke alapján került áthelyezésre, és az álláshelyet azért nem hirdették meg, mert azt nem tekintették betöltetlennek; ennélfogva megállapítja, hogy arra egyetlen tisztviselő sem tudott jelentkezni, mivel az eljárást álláshellyel együtt történő áthelyezésként folytatták le, nem pedig a szó szoros értelmében vett áthelyezésként, azaz a betöltetlen álláshely szabályszerű meghirdetésével;

7. megállapítja, hogy a Bizottság ugyanezt a személyzeti szabályzat 7. cikke szerinti áthelyezési eljárást alkalmazta a korábbi három főtitkár esetében (álláshellyel együtt történő áthelyezés a szó szoros értelmében vett áthelyezés helyett); mindazonáltal hangsúlyozza, hogy a korábbi főtitkárok egyikét sem nevezték ki egymást követően, ugyanazon a testületi ülésen főtitkárhelyettesé, majd főtitkárrá; hangsúlyozza továbbá, hogy mindhárom korábbi főtitkárt ugyanazon a testületi ülésen terjesztették elő a biztosok testületének, amelyen az elődjük más beosztásba került áthelyezésre vagy bejelentette visszavonulását;

2018. április 18., szerda

8. hangsúlyozza, hogy az áthelyezéssel történő kinevezést az Európai Bizottság elnöke kezdeményezte a költségvetésért és emberi erőforrásokért felelős biztossal egyetértésben, az első alelnökkel történt egyeztetés után (akivel a jelölt nevééről egyeztettek, az eljárásról viszont határozottan nem);
9. elismeri, hogy a Bizottságnál nem gyakorlat az AD15 besorolási fokozatú igazgatók főigazgatói beosztásba történő áthelyezése, de megjegyzi, hogy a Bizottság nézőpontja szerint a biztosi testület jogilag dönthetett volna úgy, hogy egy főtanácsadót főtítkári beosztásba helyez át;
10. megkérdőjelezi, hogy a Bizottság miért alkalmazott különböző eljárásokat a főtítkárhelyettes és a főtítkári kinevezésére ugyanazon jelölt esetében és a biztosi testület ugyanazon ülésén;

Megállapítások

11. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által adott válaszok alapján az elnök és kabinetfőnöke 2015 óta tudott arról, hogy a korábbi főtítkári 2018. március 1-jét követően rövidesen vissza kíván vonulni, és e szándékát 2018 elején újból meg is erősítette; hangsúlyozza, hogy ez az információ lehetővé tette volna a főtítkári utódjának szabályszerű eljárással történő kinevezését, a személyzeti szabályzatban előírt alábbi két nyilvános eljárás egyike útján: 1) a biztosi testület általi kinevezés az álláshely meghirdetését és a személyzeti szabályzat 29. cikke szerinti kiválasztási eljárást követően; vagy 2) a szolgálat érdekében történő áthelyezés a személyzeti szabályzat 7. cikke szerint, szintén az álláshely meghirdetését követően, lehetővé téve, hogy bármely érdeklődő tisztviselő jelentkezhesen az áthelyezésre;
12. tudomásul veszi a Bizottság azon véleményét, miszerint a személyzeti szabályzat értelmében az álláshely meghirdetését nem kell szabálynak tekinteni, különösen a főtítkári tisztség esetében, amelyhez nem csupán különleges tapasztalat, hanem az elnök és a biztosi testület részéről megnyilvánuló bizonyos mértékű bizalom is szükséges;
13. hangsúlyozza, hogy a személyzeti szabályzat 7. cikke szerinti áthelyezési eljárás akként történő alkalmazásával, hogy az újonnan kinevezett főtítkárhelytest az álláshellyel együtt helyezték át főtítkári beosztásba, nem volt szükség a távozó korábbi főtítkári álláshelyének meghirdetésére; megállapítja, hogy míg a korábbi főtítkárok kinevezésére ugyanezt az eljárást alkalmazták, e személyek korábban főigazgatói tisztséget töltöttek be, ami magas szintű vezetői és költségvetési felelősséggel járt; hangsúlyozza azonban, hogy a meghirdetés nélküli eljárásnak ez a hagyománya elérte korlátait, hiszen nem felel meg az átláthatóságra vonatkozó modern elveknek, amelyekhez a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és más uniós intézményeknek is tartaniuk kell magukat;
14. megállapítja, hogy a munkakörök belső, álláshellyel együtt történő áthelyezéssel való betöltésének széles körben elterjedt bizottsági gyakorlatát vezetői beosztásoknál is alkalmazzák; noha elismeri, hogy ebben a tekintetben az intézményeknek széles mérlegelési jogkörük van, aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez alááshatja az esélyegyenlőség elvét és a legjobb minősítéssel rendelkező jelöltek kiválasztását; valamennyi uniós intézményt felszólít arra, hogy csak a személyzet megfelelő értesítése mellett töltsenek be álláshelyeket áthelyezés útján, összhangban az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatával, és részesítsék előnyben a nyílt és átlátható eljárásokat, amelyek célja a legjobb minősítéssel rendelkező jelöltek kiválasztása;
15. hangsúlyozza, hogy csak az elnöknek, a költségvetésért és emberi erőforrásokért felelős biztosnak, az első alelnöknek, valamint a korábbi és az új főtítkárnak volt tudomása a biztosi testület 2018. február 21-i ülését megelőzően arról, hogy az új főtítkári azonnali kinevezésére fognak javaslatot tenni;
16. kijelenti, hogy a jelek szerint ez az eljárás a biztosi testület összes többi tagját váratlanul érte, és így elkerülték a kérdésnek a biztosok közötti megvitatását, mivel úgy tűnik, hogy az új főtítkári kinevezése nem szerepelt a biztosi testület 2018. február 21-i ülésének napirendjén;
17. mélyen aggasztónak tartja, hogy az új főtítkári kinevezésének ez a módja kétségeket vethet fel a főtítkárhelyettes kinevezésénél alkalmazott korábbi eljárással kapcsolatban, nevezetesen azt, hogy ez az eljárás esetleg nem elsősorban az üresedés betöltésére irányult, hanem arra, hogy lehetővé tegye ennek az álláshelynek a főtítkári álláshely betöltése céljából, a személyzeti szabályzat 7. cikke alapján történő, az álláshely meghirdetése nélküli áthelyezését; úgy véli, hogy bár ez az eljárás mód talán eleget tesz a tisztán alaki követelményeknek, attól még ellentétben áll a személyzeti szabályzat szellemiségével, és megakadályozza, hogy más, alkalmas munkatársak versenyezzenek az álláshelyért;

Következtetések

18. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy a jelek szerint egy biztos sem kérdőjelezte meg ezt a meglepetésszerű kinevezést, kérte a kinevezésről szóló döntés elhalasztását vagy kezdeményezett elvi vitát a jövőbeni főtítkári Bizottságban betöltendő szerepéről és annak értelmezéséről, jelezve, hogy ez a téma nem szerepel a napirenden;

2018. április 18., szerda

19. emlékeztet arra, hogy az uniós intézmények főigazgatói több száz alkalmazottat irányítanak, engedélyezésre jogosult tisztviselőként jelentős összegű költségvetés végrehajtásáért felelősek, ezenkívül éves tevékenységi jelentésük részeként minden pénzügyi év végén kötelesek aláírni egy vezetői nyilatkozatot is; ezért megkérdőjelezi a Bizottság azon állítását, miszerint az elnök kabinetfőnökének tiszttsége egyenértékűnek tekinthető a főigazgatói tisztséggel a vezetői és költségvetési felelősségi körök tekintetében úgy, hogy az előbbi a múltban nem töltött be ilyen tisztséget, ellentétben a Bizottság korábbi főtitkáraival; rámutat, hogy a Bizottság elnökének a biztosi kabinetek és a szóvivői szolgálat összetételére vonatkozó, 2014. november 1-jei belső közleménye nem helyettesíti, illetve nem módosítja a személyzeti szabályzatot;

20. kijelenti, hogy a főtitkár két lépésben történt kinevezése egy puccshoz hasonló intézkedésként is felfogható, amely feszegette a jogszabályok kereteit, sőt akár túl is lépte azokat;

21. hangsúlyozza, hogy a Parlament szerint nem áll fenn semmiféle olyan, a Jogi Szolgálat meghatározása szerinti „komoly és sürgető helyzet”, amely igazolná a személyzeti szabályzat 7. cikke szerinti, az álláshely meghirdetése nélküli áthelyezési eljárást;

Szükséges intézkedés

22. tisztában van azzal, hogy egy kedvező igazgatási intézkedés visszavonása jogi korlátok miatt általában nem lehetséges, mégis arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg újra az új főtitkár kinevezésének eljárását, lehetőséget adva más, az európai közigazgatás területén dolgozó esetleges jelölteknek a jelentkezésre, és így szélesebb választási lehetőséget biztosítva az azonos besorolási csoportba és fokozatba tartozó lehetséges jelöltekből; felszólítja a Bizottságot, hogy a jövőben nyílt és átlátható jelentkezési eljárásokat alkalmazzon;

23. rámutat, hogy a kiváló és független, lojális és motivált európai közszolgálat fenntartása érdekében a személyzeti szabályzatnak a betűjét és a szellemét is követni kell; hangsúlyozza, hogy ehhez szükséges különösen a személyzeti szabályzat 4., 7. és 29. cikkének teljes körű betartása, vagyis hogy „az intézményekben megüresedő beosztásokról értesíteni kell az adott intézmény személyzetét, mielőtt a kinevezésre jogosult hatóság úgy dönt, hogy az üresedést be kell tölteni”, és ezt az átláthatósági követelményt a személyzeti szabályzat 7. cikke szerinti áthelyezések esetében is be kell tartani, eltekintve a valóban kivételes és kellően indokolt esetektől, amelyeket a Bíróság elismert;

24. emlékeztet arra, hogy csak az üresedések szabályszerű meghirdetésével biztosítható, hogy a legjobban képzett jelöltekből a nemek szempontjából kiegyensúlyozott, széles választék álljon rendelkezésre, ami lehetővé teszi a megalapozott és optimális kinevezési döntések meghozatalát; hangsúlyozza, hogy valamennyi uniós intézménynek és szervnek kerülnie kell az olyan közzétételi eljárásokat, amelyek egyetlen célja a közzététel alaki követelményének teljesítése;

25. javasolja a biztosi testület döntéshozatali folyamatainak és eljárásainak megerősítését annak elkerülése érdekében, hogy kinevezések vagy más fontos döntések válogatás nélkül „fussanak át” a testületen, és ehhez szükséges, hogy valamennyi ilyen napirendi pont szerepeljen a napirendtervezetben;

26. ennek kapcsán felszólítja az Európai Unió valamennyi intézményét és szervét, hogy vessenek véget azon gyakorlatnak, hogy „ejtőernyősöket” helyeznek adott pozíciókba, ami árthat az eljárásoknak és így az Unió hitelességének; hangsúlyozza, hogy a politikai befolyás nem áthatja alá a személyzeti szabályzat alkalmazását; azon a véleményen van, hogy az átláthatóság, az integritás és az esélyegyenlőség érdekében valamennyi betöltendő álláshelyet meg kell hirdetni; hangsúlyozza, hogy ha az intézmények mégis úgy döntenek, hogy eltérnek ettől az elvtől, ezt csak az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata által megszabott szűk keretek között tehetik;

27. javasolja, hogy a személyzeti érdekképviseleti szervek tagjai is kapjanak helyet a Parlament felsővezetőit kiválasztó bizottságokban;

28. felkéri a Bizottságot és valamennyi egyéb érintett uniós intézményt, hogy vonják vissza mindazokat a határozatokat, amelyek esetében az elnök kabinetfőnökének tiszttségét egyenértékűnek tekintik a főigazgatói tisztséggel, illetve a biztosi kabinetfőnökének tiszttségét egyenértékűnek tekintik az igazgatói tisztséggel; továbbá felkéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a személyzeti szabályzat következő, a rendes jogalkotási eljárás keretében történő felülvizsgálatakor érdemi karrierlehetőségek álljanak rendelkezésre a hagyományos előmeneteli utat követő tisztviselők, illetve a kabinetek tagjai számára egyaránt;

2018. április 18., szerda

- a 7. cikk tekintetében az álláshellyel együtt történő áthelyezési eljárás tisztázása révén, amely csupán az ítélkezési gyakorlat során alakult ki;
- a kabinetek tagjaira vonatkozó külön belső szabályok beépítése révén; valamint
- a főtitkárok kinevezésére vonatkozó, teljes mértékben átlátható eljárások meghatározása révén;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy 2018 végéig vizsgálja felül a vezető tisztségviselők kinevezésére vonatkozó közigazgatási eljárását annak teljes körű biztosítása érdekében, hogy a maximális átláthatóság és az esélyegyenlőség jegyében a lehető legjobb jelölteket választják ki, ami más uniós intézmények számára is példaként szolgálhat;

30. elismeri, hogy a Bizottság eljárási szabályzatának 17. cikke különleges vezetői felelősségi körökkel ruházza fel a főtitkárt, aki-nek kiterjedt vezetői tapasztalattal kell rendelkeznie, és élveznie kell az elnök bizalmát; szükségesnek tartja e szabályzat módosítását és pontosítását abból a célból, hogy (párt)politikai környezetben biztosított legyen a főtitkár szerepének semlegessége; az erre vonatkozó módosításról 2018 szeptemberéig tájékoztatást kér;

o

o o

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az összes uniós intézmény részére.
